

Ketouvim (hagiographes) - Chroniques II

Chapter 32

- 32,1 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֵמֶת הָאֵלֶּה, בָּא סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר; וַיָּבֹא בִיהוּדָה, לַיּוֹסֵן עַל-הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת, וַיֹּאמֶר, לְבַקֶּעַם אֵלָיו.
- 32,2 וַיֵּרָא, וַיְחַזְקִיָּהוּ, כִּי-בָא, סִנְחַרִּיב; וַיִּפְנֵיו, לְמַלְחָמָה עַל-יְרוּשָׁלַם.
- 32,3 וַיִּזְעַץ, עִם-שָׂרָיו וּגְבָרָיו, לְסִתּוֹם אֶת-מִימֵי הַעֵינֹת, אֲשֶׁר מֵחוּץ לְעִיר; וַיַּעֲזְרוּהוּ.
- 32,4 וַיִּקְבְּצוּ עִם-רַב-וַיִּסְתַּמּוּ אֶת-כָּל-הַמַּעֲיָנוֹת, וְאֶת-הַנְּחֹל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ-הָאָרֶץ לֵאמֹר: לְמָה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר, וּמִצְאוּ מִים רַבִּים.
- 32,5 וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת-כָּל-הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל-הַמְּגִדְלוֹת, וְלַחֻצָּה הַחוֹמָה אֶחָרָת, וַיִּחַזַּק אֶת-הַמְּלוּא, עִיר דָּוִד; וַיַּעַשׂ שְׁלַח לְרַב, וּמַגְנִים.
- 32,6 וַיִּתֵּן שָׂרֵי מַלְחָמוֹת, עַל-הָעָם; וַיִּקְבְּצֵם אֵלָיו, אֶל-רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר, וַיַּדְּבַר עַל-לִבָּבָם, לֵאמֹר.
- 32,7 תְּחַזְּקוּ וְאַמְצוּ--אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּחַתּוֹ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר, וּמִלִּפְנֵי כָל-הַקְּמוֹן אֲשֶׁר-עִמּוֹ: כִּי-עִמָּנוּ רַב, מִעִמּוֹ.
- 32,8 עִמּוֹ, זְרוּעַ בֶּשֶׂר, וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעִזְרוֹנוּ, וְלִהְלַחֵם מִלְחָמָתָנוּ; וַיִּסְמְכוּ הָעָם, עַל-דְּבָרֵי יְחַזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה. {פ}
- 32,9 אַחֲרָיִה, שְׁלַח סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיִמָה, וְהוּא עַל-לְכִישׁ, וְכָל-מְמַשְׁלָתוֹ עִמּוֹ--עַל-יְחַזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, וְעַל-כָּל-יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר.
- 32,10 כֹּה אָמַר, סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר: עַל-מָה אַתֶּם בְּטָחִים, וַיֹּשְׁבִים בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם.
- 32,11 הֲלֹא יְחַזְקִיָּהוּ, מִסִּית אֶתְכֶם, לַתַּת אֶתְכֶם, לַמּוֹת בְּרַעַב וּבְצָמָא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ--יִצִּילֵנוּ, מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר.
- 32,12 הֲלֹא-הוּא, יְחַזְקִיָּהוּ, הַסִּיר אֶת-בְּמִתֵּיו, וְאֶת-מַזְבְּחֹתָיו; וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם, לֵאמֹר, לִפְנֵי מַזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲוּ, וְעַלְיוֹ תִקְטִירוּ.
- 32,13 הֲלֹא תִדְעוּ, מָה עָשִׂיתִי אֲנִי וְאֲבוֹתַי, לְכָל, עַמֵּי הָאָרְצוֹת: הִכֹּחַל יָכֹל, אֱלֹהֵי גוֹי הָאָרְצוֹת, לְהַצִּיל אֶת-אָרְצָם, מִיָּדִי.
- 32,14 מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִתְרִימוּ אֲבוֹתַי, אֲשֶׁר יָכֹחַ, לְהַצִּיל אֶת-עַמּוֹ מִיָּדִי: כִּי יִכַּחַל אֱלֹהֵיכֶם, לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי.
- 32,15 וְעַתָּה אֵל-יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם חַזְקִיָּהוּ וְאֶל-יִסִּית אֶתְכֶם כְּזֹאת, וְאֶל-תַּאֲמִינוּ לוֹ--כִּי-לֹא יִכַּחַל כָּל-אֱלֹהֵי כָל-גּוֹי וּמַמְלָכָה, לְהַצִּיל עִמּוֹ מִיָּדִי וּמִיָּדֵי אֲבוֹתַי: אֲפִי כִי אֱלֹהֵיכֶם, לֹא-יִצִּילוּ אֶתְכֶם מִיָּדִי.
- 32,16 וְעוֹד דְּבָרוֹ עֲבָדָיו, עַל-יְהוָה הָאֱלֹהִים, וְעַל, יְחַזְקִיָּהוּ עֲבָדוֹ.
- 32,17 וּסְפָרִים כְּתַב--לְחַרְף, לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֵאמֹר עַלְיוֹ לֵאמֹר, כֹּאֲלֵהֵי גוֹי הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא-הִצִּילוּ עִמָּם מִיָּדִי--כֵּן לֹא-יִצִּיל אֱלֹהֵי יְחַזְקִיָּהוּ עִמּוֹ, מִיָּדִי.
- 32,18 וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל-גְּדוֹל יְהוּדִית, עַל-עַם יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר עַל-הַחוֹמָה, לִירָאֵם, וּלְבַקֶּעַם--לְמַעַן, יִלְכְּדוּ אֶת-הָעִיר.
- 32,19 וַיַּדְּבְרוּ, אֶל-אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם: כָּעַל, אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ--מַעֲשֵׂה, יְדֵי הָאָדָם. {ס}
- 32,20 וַיִּתְפַּלֵּל יְחַזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ הַנְּבִיא--עַל-זֹאת; וַיִּזְעַקוּ, הַשָּׁמַיִם. {ס}
- 32,21 וַיִּשְׁלַח יְהוָה, מַלְאָךְ, וַיַּכְחֵד כָּל-גְּבוּרַת חֵיל וּגְיָד וְשֵׁר, בְּמַחְנֵה מֶלֶךְ אַשּׁוּר; וַיֹּשֶׁב בְּבֶשֶׂת פָּנִים לְאָרְצוֹ, וַיָּבֹא בֵּית אֱלֹהֵיו, וּמִיִּצְאוֹ (וּמִיִּצְאוֹ) מַעְיֹ, שֵׁם הַפִּילֵהוּ בְּחֶרֶב.
- 32,22 וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת-יְחַזְקִיָּהוּ וְאֶת יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַם, מִיַּד סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר--וּמִיָּד-כָּל; וַיִּנְהַלֵם, מִסָּבִיב.
- 32,23 וּרְבִיּוֹת מִבְּיָאִים מִנְּחָה לִיהוָה, לִירוּשָׁלַם, וּמַגְדָּנוֹת, לִיְחַזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה; וַיִּנְשֵׂא לְעֵינָיו כָּל-הַגּוֹיִם, מֵאַחֲרֵי-כֵן. {פ}
- 32,24 בַּיָּמִים הָהֵם, חָלָה יְחַזְקִיָּהוּ עַד-לְמוֹת; וַיִּתְפַּלֵּל, אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר לוֹ, וּמוֹפֶת וַתֵּן לוֹ.
- 32,25 וְלֹא-כִגְמַל עַלְיוֹ הִשִּׁיב יְחַזְקִיָּהוּ, כִּי גָבַהּ לְבוֹ; וַיְהִי עַלְיוֹ קֶצֶף, וְעַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.
- 32,26 וַיִּכְנַע יְחַזְקִיָּהוּ בְּגִבְהַת לְבוֹ, הוּא וַיִּוְשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם; וְלֹא-בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יְהוָה, בַּיָּמִי יְחַזְקִיָּהוּ.
- 32,27 וַיְהִי לִיְחַזְקִיָּהוּ עֹשֶׁר וְכַבּוֹד, הַרְבֵּה מְאֹד; וְאַצְרוֹת עָשָׂה-לוֹ לְכֶסֶף וְלַזָּהָב וְלַאֲבָן יְקָרָה, וּלְבִשְׂמֵי וּלְמַגְנִים, וְלִכְלָל, כְּלֵי חַמְדָּה.
- 32,28 וּמִסְכָּנוֹת--לְתַבּוּאֹת דָּגוֹן, וְתִירוֹשׁ וַיִּצְקָה; וְאַרְכוֹת לְכָל-בְּהֵמָה וּבְהֵמָה, וְעֲדָרִים לְאֹרֶת.

- 32,29 וערים עשה לו, ומקנה-צאן ובקר לרב: כי נתן-לו אלהים, רכוש רב מאד.
- 32,30 והוא יחזקיהו, סתם את-מוצא מימי גיחון העליון, ויישרם למטה-מערבה, לעיר דויד; ויצלח יחזקיהו, בכל-מעשהו.
- 32,31 וכן במליצי שרי בבל, המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ, עזבו, האלהים--לבסותו, לדעת כל-בלבבו.
- 32,32 ויתר דברי יחזקיהו, וחסדיו--הגם כתובים, בתזון ישעיהו בן-אמוץ הנביא, על-ספר מלכי-יהודה, וישנאל.
- 32,33 וישבב יחזקיהו עם-אבתיו, ויקברוהו במעלה קברי בני-דויד, וכבוד עשו-לו במותו, כל-יהודה וישיבי ירושלם; וימלך מנשה בנו, תחתיו. {פ}